

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În Buoresco

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

„Municipalistii și opozițiunea“.

Așa este intitulat un articol din oficiosul maghiar din Cluj. Oficiosul maghiar, dacă e năcăjit pe opozițiunea maghiară, adică se opune guvernului actual maghiar, care vrea să concentreze administrațiunea publică în mâinile guvernului.

Din capul locului observăm, că, după-cum stau astăzi lucrurile în imperiul Sf. Stefan, nu ni-se aprinde pofta să ne amestecăm în certele lor „constituționale“ dintre „frați“. Le considerăm și trebuie să le considerăm de afaceri particulare ale lor.

Ne va fi permis însă a scoate și din afacerile particulare constituționale ale concetățenilor maghiari învățăturile, care la vreme ne pot fi nouă Românilor de vre-un folos.

Oficiosul din Cluj, în discuțiunea „frățescă“, nu mai începe vorbă multă, trebuie să fie în partea, care este pentru concentrarea administrațiunii publice în mâna guvernului.

Ca să facă părerea sa plausibilă publicului maghiar, se înțelege, că trebuie să se prezenteze cu argumente. De aceea și începe oficiosul dela regele cel dintău maghiar și, percurgând în fugă istoria regatului maghiar, se silește a dovedi, că nu municipiile cu autonomia lor au făcut ce s'a făcut în Ungaria.

Lucrurile mari din viața regatului au a fi mulțumite activității, uneori absolutistice, a unor regi, cum au fost Stefan, Coloman, Ladislau, Matia și Ludovic-cel-mare. Și ca să completeze argumentațiunea și o întărească adaugă, că antagonismul contra concentrării administrațiunii în mâinile guvernului vine de acolo, că concetățenilor maghiari încă nu li-s'a șters din memorie epoca lui Bach de după „răsboiul libertății“, cu toate-că aceasta ar fi dovadă, că ura motivată este îndreptată numai contra puterii străine.

Acum însă nu este așa. Acum puterea este din voința maghiară, din consăngeni maghiari. Puterea aceasta constituită mărirea Ungariei spre fericirea Maghiarilor și spre promovarea spirituală și materială a Maghiarilor.

„Dacă puterea aceasta“, — continuă oficiosul, — va fi tare, Ungaria va fi tare. Dacă în puterea aceasta nu vom avea încredere noi Maghiarii, cum să aibă străinii și naționalitățile? Dacă nu ne ținem noi numai pentru dezvoltare națională, cum ne va ține Rascianul, Olahul și Sasul?“

Este naivă mărturisirea oficiosului și sinceră, dar' totodată și instructivă.

Din mărturisirea aceasta putem învăța înainte de toate, ce scop urmă-

resce guvernul cu centralizarea administrațiunii publice în mâinile sale. Din aceeași putem învăța ce avem și noi Români și naționalitățile nemaghiare să facem, când ne vom afla în situațiuni, ca cele din eroua lui Bach.

Așadar' toată discuțiunea dintre concetățenii maghiari despre reforma municipală nu se face de dragul unei ameliorări a administrațiunii publice, ci de dragul puterii din voința maghiară, din consăngeni maghiari.

Dealtmintearea nu va trebui mult să argumentăm, pentru-că credem, că toți câți ne cunosc vor fi convinși, că pe noi nu ne surprinde nici naivitatea, nici sinceritatea mărturisirii oficiosului maghiar din Cluj.

Este știut și cunoscut, că toți câți sunt chemați dintre concetățenii maghiari de a ține un cuvânt în afaceri publice, sunt ca fermecați. Ei nu se pot mișca și eși din sfera, în care i-a legat farmecul maghiarisării. Înaintea acestui cuvânt magic al maghiarisării, încât îi privește pe concetățenii maghiari, are să se plece tot: instrucțiune, administrațiune, cu un cuvânt toată viața publică din stat.

Este însă oare de ajuns ca Români să știe, că nici discuțiunea asupra reformei municipale nu este alta, decât un mijloc pentru un scop, pe care naivitatea și sinceritatea îl tradează?!

Dacă este, ca să învățăm din discuțiunile concetățenilor maghiari și din naivitățile lor sincere, nu e destul să cunoaștem scăderile și consecuențele scăderilor lor. Este neapărat de lipsă să știm și cum sunt de a se evita și face imposibile.

Eată momentul, asupra căruia ni-se pare, că Români nu cugetă destul, pentru-că dacă ar cugeta, îndrăzneala concetățenilor nostri tot nu ar fi crescut într'atăta, încât și în certele lor municipale să se ciomăgească, lovindu-ne tot numai pe noi în existența noastră națională.

Oficiosul spune curat, pentru-ce se concentrează puterea administrativă în mâinile guvernului. Dar' și opozițiunea din aceeași cauză vrea să susțină autonomia municipiilor.

Și Români tot tac și înghit la noduri.

După-ce nu voim să ne amestecăm în certele politice particulare ale concetățenilor maghiari, nu ar trebui să ne uităm de antecedentele noastre.

Dela Octomvrie anul trecut sunt mai șese luni; ne mai aducem oare aminte de conferința noastră și de concluzele ei?

„Politik“ contra „Nemzet“. Diarul „Politik“ răspunde la fantasiile și îngâmfările lui „Nemzet“, de care ne-am ocupat și noi în numărul nostru de ieri. După un extras telegrafic „Politik“ scrie:

„Unitatea politică a statului ungar nu ar fi atinsă nici cătuși de puțin, dacă ea n'ar amenința existența națională a Slovacilor, a Sârbilor și a Românilor și dacă n'ar voi ea să extermină pe aceste poporațiuni. Acesta este însă idealul globului maghiar, care nu vrea să sufere pe altcineva lângă sine, șovinismul maghiar, care cu o brutalitate ne mai aușită nimicește tot ce-i stă în cale și nu se închină gestelor sale. Statul ungar ar pute să prospereze tot așa și mai bine, dacă s'ar aplică aceleași drepturi tuturor poporațiunilor sale. Starea aceasta însă nu s'ar potrive cu planurile violentatorilor maghiari, și pentru aceea s'a creat chiar contrarul“.

„Impertinență ceho-valachă“. „Budapesti Herlap“ publică sub acest titlu următoarea depeșă telegrafică:

Praga, 23 Aprilie. Diarul „Politik“ i-se telegrafează din Bucuresci următoarele: Tinerimea universitară română datorează diarul „Politik“ cu o viață mulțumită, pentru-că a demascat barbarismul maghiar. În fine se va și convinge acūși lumea, că Maghiarii în Orient sunt elementul disordinii.

Alegerile pentru camera României. Resultatul alegerilor serviriți în zilele de 21, 22 și 23 Aprilie n. parte nu e cunoscut, parte nu e stabilit în formă definitivă.

Biroul oficios din Bucuresci trimite în străinătate despre alegeri următoarea depeșă telegrafică: „Resultatul total stabilit acum pentru alegerile camerei din primul colegiu electoral e următorul: Din 75 mandate 36 au dobândit candidații guvernului, 17 candidații opozițiunii de toate colorile. Afară de aceste sunt 22 balotaje. Alegerile fixate pe ziua de ieri (22 Aprilie) în al doilea colegiu electoral au decurs în deplină ordine. După rezultatele cunoscute până la 4 oare dimineața s'au ales 18 candidați ai guvernului, 13 opoziționali de toate colorile și șese balotaje“.

„La Liberté Roumaine“ din Bucuresci reasună resultatul alegerilor în următorul mod: „În colegiul prim electoral au fost aleși 28 guvernamentali, 4 conservatori independenți, 4 junimisti, 4 independenți, 13 liberali-naționali și 22 balotaje, în total 75 mandate. Pentru colegiul electoral al doilea rezultatele cunoscute până în prezent sunt următoarele: 15 guvernamentali, 3 junimisti, 7 independenți, 22 liberali-naționali și 17 balotaje. Prin urmare cele două dintău colegiuri au dat: 43 guvernamentali, 4 conser-

vatori independenți, 7 junimisti, 11 independenți, 35 liberali-naționali și 39 balotaje. Admițând, că conservatorii independenți (Manu-Lahovary. Red. „Tribunei“) vor vota cu guvernul, situațiunea parlamentară, cum reeasă din votul acestor două țile, este atunci următoarea: 47 guvernamentali, 53 opoziționali și 36 balotaje“.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 14 Aprilie st. v.

Convențiile comerciale austro-ungare.

Declarațiunile, pe care le-a făcut alaltăieri în comisiunea pentru adresă a Reichsrath-ului ministrul de comerț marchisul Bacquehem asupra stadiului pertractărilor vamale cu Germania și asupra acțiunilor, care s'au pus în vedere drept continuare a acestor pertractări, confirmă în mod oficial scirea, că pertractările cu delegații germani se vor termina în timpul cel mai apropiat, ba poate chiar în zilele aceste, și că de ele se vor încopcia și alte pertractări cu Svișera, cu Italia și cu Sârbia, și că în fine se speră, că și aceste pertractări se vor termina înainte de încheierea anului și se vor supune deodată cu tractatul german spre aprobare parlamentelor. E semnificativ, că în declarațiunea aceasta nu se face nici o amintire de pertractările cu România, deși în vederea tendenței, de a pune raporturile comercial-politice pentru anii următori pe baza de tractate solide, s'ar pute presupune, ca să existe încheierea și pentru pertractări cu România. Se pare însă, că o înțelegere în privința aceasta între Viena și Bucuresci nu s'a putut pune încă la cale, sau că și dacă s'a pus, ea n'a înaintat până la stadiul spre a pute servi drept basă pentru o declarațiune oficială. Marchisul Bacquehem își încheie vorbirea arătând, că ar exista intențiunea de a se încheia tractate pe timp mai îndelungat, mai întâu cu Germania, „apoi cu celelalte state amintite și probabil și cu alte state“. România probabil aparține la „alte state“.

Din Sârbia.

Din parte bine informată se comunică, că expulzarea reginei Natalia va urma la tot cazul și din motivul, că regele Milan a declarat, că el se consideră deslețat de cuvântul dat de a nu se reîntoarce în Sârbia înainte de majorenitatea fiului său, pentru cazul, dacă guvernul nu-și va ține promisiunea de a expulsa într'un anumit restimp pe regina. Reginei i-se va în-

dica un termen anumit, până la care va avea să părăsească Sârbia.

Resoluțiunea Scupcinei a fost notificată ieri (22 Aprilie n.) reginei Natalia.

Conflictul englezo-portugez.

Pușcăturile, pe care le-au descărcat Portugezii pe vaporul „Agnes“ al expedițiunii britice Willoughby îndreptate spre Mashonaland, au adus conflictul englezo-portugez, care s'a ivit anul trecut și s'a amânat apoi fără a se fi transpus într'un stadiu nou actual. Anul trecut, când Englezii își formulară față cu Portugezii condițiunile lor privitoare la delimitarea sferelor de interes reciproce la termenul sudvestic al Africii, se zăpăci întreg sistemul guvernamental din Portugalia și era pe aci să se nască consecuențe regretabile, dacă nu s'ar fi aflat un *modus vivendi*, care asigură Portugezilor autoritatea locală în părțile acele în presupunerea, că și întreprinderile engleze se vor asigura aceleași drepturi, ca și celor portugeze. Înaintea cu câteva zile a prezentat guvernul englez celui portugez o nouă propunere cu privire la încheierea definitivă a unui tractat. Foi portugeze aduseră în curând scirea, că propunerea anumită ar conține dispozițiuni absolut inadmisibile, chemate a irita populațiunea în mod deosebit. Acum sosesc noile sciri asupra întemplierii expedițiunii Willoughby dela rîul Punnweg, care vor provoca noue nedumeriri la ambele părți. Portugezii afirmă, că Willoughby ar fi negat plătimea vămilor, acesta de altă parte susține, că s'ar fi oferit a plăti vămile și că ar fi așteptat două zile zadarnic după vre-o rezoluțiune. Foile engleze își exprimă temerea, nu cumva provocațiunile continuate ale Portugaliei să ducă în fine la răsboiu. Această temere e pentru moment nemotivată, pentru un asemenea lucru e totuși prea neînsemnată întempliera dela rîul Punnweg.

Trei interpelări din parlamentul maghiar.

În ședința din 22 Aprilie n. deputatul Pázmány (stânga extremă) a îndreptat ministrului-president următoarea interpelare:

„1. S'au întemplierat cele mai noue numiri în ministerul de externe cu prealabila cunoștință și aprobare a ministrului-president?“

„2. Dacă da, cum poate ministrul-president pune în conglăsuire cu principiul de paritate, ce există între Austria și Ungaria, că între șefii de secțiune numiți nu se află nici un Maghiar?“

FOIȚA „TRIBUNEI“

Corespondența din Bucuresci.

XXII.

Spicuire din

Ioan Ghica, amintiri din pribegia după 1849, nouă scrisori către V. Alexandri. (Librăria Sococ.)

(Urmare.)

XI.

Fuga lui Bălcescu.

Bălcescu fu despărțit greu de Ungaria. Bem îi inspirase încredere și el ca atras de un magic și luminos punct dicea despre Iancu: „Eu vreau să mă întâlnesc cu Iancu“. El sălta de bucurie, când în fine Kossuth iscăli învoilele și când credea, că acum acum el va trece munții cu Iancu în contra Muscalului. El nu se putea hotărî a fugi repede. . . „Voiu veni cu voi“, dicea el tovarășilor sei, „până la o stație sau până la Caransebeș, și acolo voiu aștepta să văd ce face Bem; și dacă el va voi a se susține, apoi voiu fi cu dînsul și mă voiu întoarce lângă el“ (p. 405). El ajunse în Orșova, de unde nu putea trece în țeară, că ar fi fost arestat. „Aflăram acum prin Zamolski, care sosî astăzi aci, că Bem ține în Transilvania cu treizeci mii și că se ține. Hotărîm dar' să plecăm îndată spre Transilvania pe la Lugoș, pe unde e calea deschisă.

Asta îți spun, ca să știi. Ți-am spus și altă dată, că voiu să mor sau să fi fac vre-o altă mare. Socot, că acum vom pute începe o mișcare română. De nu altceva, măcar o grozavă răsburare ciocora“ (p. 405).

Așa sciora el din Orșova. Ajuns la Paris el își continuă povestea miraculoasei lui scăpări. Eat-o:

„Paris, 22 Octomvrie 1849.

„Iubite Ghica, „Eată urmarea istoriei mele. Boliac 'ți-o fi povestit-o până când ne-am despărțit lângă Caransebeș. Am intrat în acest oraș, cu toate că 'mi-se spunea, că pot găsi acolo pe dușman, fiindcă vream să merg la Bem și altă cale nu aveam. Nu era nici imprudență, nici ăușurință, nici exces de vitejie, ci numai stăruință în a îndeplini hotărîrea de a ajunge în sfârșit pe Bem, după care alergam de vre-o trei săptămâni. După-ce m'a lăsat Boliac, eu am propus Ungurului ce ne însoția d'a intra cu mine în oraș, vrînd a expune pe Racoviță și pe Florescu. Ungurul a primit. Atunci și băieții n'au vrut să mă lase a merge singur și s'au rugat să le dau voe a veni și ei. Am avut norocire a nu găsi pe vrășmaș în oraș și a apuca drumul Hațegului, unde după o cale de un ciam ajunserăm armata ungurească ce se trăsese din oraș. Mă întâlnii cu capul ei contele Lázár și merșerăm împreună până spre Poarta-defer, câmp vestit de glorie al lui Huniad cu Turcii. Mă siliu în tot chipul

să deștept puțină inimă în contele Lázár, care împreună cu armata lui erau foarte demoralizați, îndemnându-l ca să ne oprim și să dăm acolo în acea poziție minunată o bătaie în cîntea lui Huniad. Dar' înzadar îmi fu siliu, atunci îi lăsa și plecai cu soții mei spre Hațeg.

„Până a nu ajunge într'acest oraș întâlnii locuitorii și oștirea fugind și strigând: Istenie Muszka, aceea ce vrea să țină, că Muscalii sînt în oraș. Cu toate acestea nu ne întoarserăm înderēt și intrăram în oraș. Muscalii erau la porțile orașului pe deal și comandantul orașului se ocupa de a capitula. Șeșui în oraș până când am văduț pe Muscali a porni să între, atunci mă trasei în grabă înapoi până la un sat anume Grădiștea. Acolo lăsarăm trăsura și încălcarăm pe cai, luând o călăuză, ca să ne treacă preste munți pe poteci spre Deva, unde ni-se spune că e Bem. După o călătorie de o zi prin munți, după-ce am fost primejduiți de a fi arestați și uciși de țerani reacționari ce ne luă de Unguri, sosirăm seara la un sat Linjina, unde aflăram, că cu o zi înainte armata lui Bem s'a desfăcut și că el a pornit pe la Lunca preste munți la Orșova. Nu-ți pot descrie ce am suferit atunci, văduț toată iluziile mele perdue pentru totdeauna. Nu-mi mai rămănea atunci decât să vedem cum se ne scăpăm vieța, căci ne aflam împesurați de vrășmași. Drumu-

rile spre Orșova îmi erau încheie și Orșova cu depărtare. Puteam cu însevă însă a intra în țeară la Vulcan, dar' sciam, că voiu fi arestuit îndată; am hotărît a trece printre Ruși și a mă arunca în munții lui Iancu. Plecai a doua zi cu Florescu și Racoviță spre Murăș, vrînd a trece acest riu printre Deva și podul Simeriei (Piski), unde și furăm prinși de Cazaci și eată cum: Așteptam lângă Murăș pe un deal ca să înopteze, să trecem rîul fără a ne vedea picheturile muscalăscă înșirate dealungul rîului, când ne pomenirăm cu un escadron de Cazaci lângă noi. Pădurea era departe. Hotărîm atunci a-i înșela, și plecăm spre dinșii, le dîșerăm, că sîntem ai Iancului, etc. Ei ne luară cu dinșii să ne ducă la Lüdere ce era aproape cu tabăra. Sciam, că acesta mă caută și are prelungă dînsul copoi cum Popescu, Bălășescu și alții din țeară. Pe drum ne împrietinirăm cu Cazacii ce vorbiau românește, le deterăm tutun, îi înșelăram cu vorba, astfel încât ne deteră drumul și ne întoarserăm spre Murăș, pe care îl trecusem a colibă într'o pădure în preajma Câmpenilor, unde șeșui ascuns o lună de zile. Rușii și Nemții mă căutau pe

moarte și Iancu, a fost chemat de două ori la Sibiu și cercetat despre mine. Din norocire acturile, care ar fi putut compromite pe Iancu nu erau cunoscute Nemțelor și Rușilor, și el putu a se desvinovăți și a dice, că nu știe unde s'ant eu. Români d'acolo 'mi-au arătat multă dragoste și jertfire. A fost preste puțină să pot căpeta un pasaport sub orice nume. De aceea am hotărît întău să trec în Moldova pe asuncu pe la Toplița preste munți și să mă predau Moldovenilor ca să mă treacă în Turcia. Pe urmă am găsit ca mai sigur de a merge la Semlin și a trece la Belgrad. Industria Muntenilor, unde mă aflam, este a face și a vinde donițe și ciubere, și astfel ei pot călători în toată Țeara-Ungurească fără-că nimenea să-i întrebă de pas. Hotărîi dar' a mă face donițar.

„Mă bolnăvisem în munți de urit și de nelucrare, mă apucase frîgurile și un junghiu. Plecai bolnav și osteneala drumului mă făcu sănătos. Am plecat împreună cu Racoviță, Nenișor și Dincă, eroul băteției dela Bucuresci cu Turcii, ce fusese lângă Iancu. Eu nu vream să-i iau, dar' ei au insistat dorind să vie cu mine la Constantinopol. Am luat trei țerani sau Moși, cum se numesc acolo; am încercat trei care mari ce donițe, ne-am spoit cât am pu-

„3. Prin care organ se va informa în viitor ministrul-president despre cele ce se petrec în ministerul comun de externe, și care de altă parte va fi persoana, care va reprezenta interesele maghiare în ministerul comun de externe?”

În aceeași ședință baronul Ivor Kaas a îndreptat cu privire la atitudinea Slovacilor în conventul districtual din Pojan următoarea interpelare către ministrul-president și ministrul cultelor: Dacă guvernul e hotărât față de scisiunea ce amenință biserica evanghelică a aduce necondiționat la valoare art. leg. 26: 1791, care îndreptățește sinodul bisericesc a regula afacerile interne ale acestei biserici, a vota legi pentru ea și în care lege se normează afară de aceea dreptul de supraveghere al Coroanei; mai departe dacă guvernul va considera sinodul și hotărârile sale sancționate de Coroană astfel, că ele vor avea valoare pentru întreaga biserică evanghelică fără privire dacă au fost sau n-au fost față toți cei îndreptățiți la sinodul convocat în regulă; dacă guvernul are de gând a valora dreptul său de supraveghere și de executare astfel, ca hotărârile sinodului să intre și faptice în vigoare, și dacă guvernul va da mână de ajutor spre acest scop autorităților bisericesci; în sfârșit dacă guvernul are intențiunea în virtutea răspunderii sale a pune capăt agitațiilor panslavice, dușmănoase statului și bisericii, în biserica evanghelică a Ungariei?

Deputatul Polónyi a interpellat tot în ședința din 22 Aprilie. pe ministrul de honveđi pentru primirea de ofițeri honveđi în armata comună și întreabă: 1) dacă e adevărat, că sub nr. 764 s'a emis o ordonanță rezervată către colonelii de honveđi în afacerea transferării lor în armata comună; 2) dacă colonelii trecuți vor fi să se înclocuiească prin ofițeri din armata comună; 3) dacă ofițeri luați din armata comună au fost ademeniți prin punerea în vedere a unui avansament mai repede mai ales în generalat; 4) dacă e adevărat, că în anul 1889 s'au transferat 155 sublocotenenți, locotenenți și căpitani ai armatei comune la honveđi; 5) dacă prin această transferare locotenenții ce dela început s'erses de 12½ ani la honveđi se află și astăzi în acest rang, precând ofițerii, care au servit numai 9½ ani, și transferați fiind din armata comună, au ajuns deja să fie căpitani? Interpelantul a mai adresat ministrului un întreg șir de întrebări și a cetit apoi din cuvânt în cuvânt cuprinsul mandatului confidențial, la care se provocase. Interpelatul vede în procedura aceasta o încercare de a lipsi armata honveđească de caracterul ei național și de a o contopi pe încetul într'u toate cu armata comună. Sau mai adresat ministrului-president în această ședință și alte două interpelețiuni cu privire la întâmplările irititoare din comitatul Csongrád.

Manifestațiuni simpatice din străinătate pentru Români.

„Națiunea” din București primesc din Paris următoarele:

Domnule Redactor! Fiindcă diarul ce redactați s'a ocupat și se ocupă de soarta Românilor subjugăți și pentru că ostiunea acestor Români e ați mai de actualitate ca ori-când, cred că voi face un serviciu diarului și ostiunii ilustrându-Vă cu câteva exemple modul cum memoriul studenților și cauza susținută de el au fost primite în străinătate.

După presa germană, presa franceză a luat cuvântul. Două gazete competente în po-

litica externă, „L'Europe” și „Le Mémorial Diplomatique”, precum și o mare gazetă cotidiană, „Le National”, au deschis drumul memoriului, primindu-l și analizându-l în termeni foarte simpatici.

Nu mai puțin favorabilă impresiune a făcut memoriul printre oamenii politici și cugetătorii cei mai mari ai timpului.

Astfel studentul român, care se însărcinase cu trimiterea lui dlor Gladstone și Jules Simon, a primit dela acestia nise răspunsuri, în care cu toate menajamentele impuse de prestigiul și de poziția lor se străvede simpatie pentru asupriți și blam pentru asupritori. Eată primul răspuns:

„Domnule!

„Ca unul ce acum vre-o 35 de ani mi-am dat toate silințele, ca să favorizez prosperitatea Românilor susținând unirea principatelor dunărene, pot să vă asigur, că mă interesez încă de prosperitatea lor; și la întoarcerea mea la Londra sper să cetesc cu interes broșura ce ați avut bunătatea să-mi trimiteți.

„Al D.-V. foarte fidel servitor

„W. E. Gladstone.

„Brighton, 7 aprilie 1891.”

Al doilea răspuns sună:

„Paris, 10 Aprilie 1891.

„Domnule!

„Sfârșesc o boală, care a ținut mai multe săptămâni și care a mărit ocupațiunile deja foarte considerabile ale ălelor mele.

„Sunt foarte simpatic României și voi ceti cu mare interes memoriul studenților, pe care ați binevoit să-mi trimiteți.”

„Primiți, vă rog, asigurarea distinsei mele considerațiuni.

Jules Simon.”

Multe alte persoane considerabile din lumea politică și literară parisiiană au declarat verbal la primirea memoriului, că acusa e justă și simpatice.

Sperăm, ca în curând mai multe ăiare mari din presa parisiiană se iee cuvântul în această caisă.

Douăzeci și cinci de ani ai activității Academiei Române.

(Urmare și ăina.)

IX.

Averea.

Averea Academiei reprezintă astăzi o valoare de 2,457.840 lei 60 bani și se compune din:

1,125.840 lei 60 bani în efecte și

1,322.000 lei în imobile;

sau:

1,772.292 lei avere, de al cărei venit Academia dispune, și

676.548 lei 60 bani avere, de al cărei venit Academia nu dispune încă.

Budgetul anual s'a suit în anul 1890 la

121.985 lei 55 bani.

Veniturile provin din:

Fondurile cu destinațiune generală (între care subvențiunea dela stat 20.000 lei și veniturile Zappa 27.337 lei 50 bani) lei 63.930.65.

Fonduri cu destinațiuni speciale (între care dotațiune dela stat 10.000 lei, fondul Năsturel-Herescu 16.069.25, fondul Ioan

Fătu 9.732.70) 54.850.35

Excedentul anului 1889 3.205.—

Chieluelile se împart în:

Chieluelii proprii ale Academiei (personal 57.770, material 2900) 60.670.—

Premii, achizițiuni, publicațiuni, tipărituri 32.261.25

„Am făcut această călătorie în 10 zile, vândând la doniți din sat în sat și din oraș în oraș. Am trăit rău durmind tot meru pe iarbă umedă, în ploaie, fără foc, hrănit rău. Vieța asta cănească m'a făcut sănătos și apoi potriviam lucrul *avec ce fond de bon ne humeur qui ne manque dans les temps ordinaires et que je trouve toujours en moi dans les grandes occasions.* Așa de exemplu la Panciova am petrecut o ăi întreagă în piața pe o ploaie strașnică, vândând ciubere și certându-mă cu babele căte un cias pentru un crețar. Am lăsat căruțele cu marfă la Dunăre și noi am intrat pe seară în Semlin. Am petrecut noaptea într'o cărcimă, unde am fost primiți de pomană. A doua ăi des-de-dimineață am alergat pe la cunoscuții nostri, căutând mijloc de a trece la Belgrad, și i'am găsit pe toți spăriați de tirănia Nemților, ăicându-ne să fugim cât mai curând, că e preste puțință să trecem în Belgrad, ce e un loc bănuit. Am fost în sfârșit la consulul englez Fontblanc, care mi-a spus tot acestea. I'am arătat, că am un pas francez, dar că nu-l pot da de față, de vreme-ce poartă un nume polon și supus austriac (aveam pasul lui Deivos) și că n'are nici o viză nemțească și astfel nu pot explica cum mă aflu acolo. El îmi făgădui să meargă la Belgrad să-mi scoată un rēvaș dela Limperani, ca să pociu trece, dar îmi ăise, că pentru cei doi soți ai mei nu se poate face nimic și că să fiu mulțumit de voi pută trece și singur. Mă

vēdui atunci silit să povēșuesc pe Racovița și Neșior să se întoarcă înderēt în Ardeal și, fiindcă ei nu sânt compromițați, să caute a dobândi pasuri bune, cu care să călătorească. Apoi trecui Dunărea, mă îmbrăcai în hainele mele și mă întorsei în Semlin, ca un om de treabă, trăgând la un hotel. A doua ăi Fontblanc îmi aduse răspuns dela Limperani, ca să-mi visez pasul. Îi repetai, că e preste puțință, că cum l'oiu arēta la poliție mă arestează. El îmi ăise, că el nu-mi poate face nimic, că Limperani are datorie a face și nu vrea, și mă lasă în uliță. Rēmăseiu în poziție foarte ambarasantă. Mă aflam în Semlin fără nici un pas regulat, fără să știu ce nume să dau la hotel, unde mi-se cerea pasul. A mă întoarcă înapoi nu se mai putea, căci căruțele pleaseră cu soții mei. Eram sigur, că trebuie să mă arestească. Într'o asemenea poziție altul s'ar fi aruncat în Dunăre, eu hotărâi a mă arunca pe Dunăre și a mă duce la Viena. Îmi luai inima în dînt și atestatul lui Iancu în mână și mă dusei la General-Commando. Îi spusei multe și potrivite minciuni; că eram să merg la Belgrad, dar' auăind, că rudenia mea nu se mai află acolo, voi să mă duc la Viena să-mi continuez studiile. După mai multe cercetări și consultări isbutii a dobândi o viză pentru Viena. În pas aveam numele de Alexandru Ionescu.

„Speram, că voi pută evita Pesta și a

Chieluelii din fondul Ioan

Fătu 7.204.25

Capitalisări după regulam 21.632.20

Excedent 217.85

Cu tot ajutorul dat de stat și cu toate generoasele donațiuni făcute de particulari, venitul actual al Academiei este neîndestulător atât pentru administrațiunea ei internă, cât și pentru desvoltarea cercetărilor și publicațiunilor ei științifice.

Fondurile Academiei sânt următoarele:

A. — Începutul averii Academiei este donațiunea de 5000 galbeni făcută de reșosatul Evanghelie Zappa la 1860, la care s'a adaus legatul de 1000 galbeni pe an făcut prin testamentul seu.

B. — La 1863 domnitorul Alexandru Ioan I. a pus la dispozițiunea guvernului suma de 1000 galbeni, din al căror venit să se dea premii „pentru cel mai bun uvragiu științific scris în limba română”, pe care avea să-l judece consiliul superior al instrucțiunilor publice. Acest fond a fost trecut la anul 1870 în stăpânirea și administrarea societății academice.

C. — Statul a venit în ajutorul Academiei chiar din anul fundării sale, acordându-i o subvențiune, care a variat între 10.000 și 55.000 lei pe an, și care pentru toți cei 24 ani trecuți se urcă la suma de lei 608.203.70.

D. — Atențiunea națiunii întregi fiind îndreptată asupra acestui institut de cultură, mai multe persoane, cu dor de țeară și națiune, i-au făcut donațiuni, care astăzi compun fondurile cu destinațiuni speciale. Aceste donațiuni sânt următoarele:

1. — Ultimul vlăstar al uneia din cele mai mari și mai strălucite familii în istoria culturală a Românilor, generalul Constantin Năsturel-Herescu, a lăsat Academiei printr'un codicil al testamentului seu jumătate din venitul moșilor Năsturel din Teleorman și Satu-nou sau Lămotestii din Ilfov. Prin acest legat, al cărui venit anual se urcă la 32.000 lei. s'au instituit premiile anuale Năsturel de câte 4000 lei pentru cea mai bună publicațiune apărută în cursul anului și marele premiu Năsturel de 12.000 lei, care se dă din patru în patru ani celei mai importante publicațiuni românești apărute în această perioadă de timp.

Acest legat, intrat în stăpânirea Academiei la 1877, a contribuit în foarte mare parte atât la desvoltarea activității propriie a Academiei noastre, precum și la avântul, pe care ea îl dă, prin premiile acordate, activității literare în afară de propria sa lucrare.

După Evanghelie Zappa, generalul Năsturel-Herescu este al doilea fondator al Academiei Române. Memoria lui va fi pomēnită cu pietate în toți secolii de toți Români iubitori de cultura neamului lor.

2. — Colegul nostru dl. A. Odobescu, la 1871, a oferit suma de 1000 lei, la care cu trei ani în urmă, la 1874, a mai adaus o altă miie, ca să constituiească un premiu, care să se dea celei mai bune disertațiuni cuprindend: Cercetări asupra popoarelor, care au locuit țerile române de-a stânga Dunării mai înainte de conquista acestor țeri de către imperatorul Traian. — Acest premiu a fost acordat la 1877 dlui Gr. G. Tocilescu pentru scrierea „Dacia înainte de Romani”.

3. — Fostul nostru coleg Dr. Anastasie Fătu a făcut la 1872 o donațiune de 10.000 lei, din al cărui venit să se premezie mai întâiu „cea mai bună hartă științifică a României” și în urmă „alte opere de științe naturale, precum de geologia, botanica și zoologia României”.

merge pe la Agram, dar' vaporul de pe Sava pleacă și trebuia să aștept 10 zile; fusei silit a nu perde vreme și a pleca înainte pe Dunăre la Pesta. Mustățile mele rase mă ajutau de nu fui cunoscut în Pesta, unde am fost silit a sedă o ăi și a umbra prin cancelării spre a-mi viza pasul. Aceleași au vrut să mă peară la Viena, unde am fost asemenea foarte mult supărat de poliție în două zile ce-am sedut. Ca să iau pas dela Musurus pentru Berlin a trebuit să aduc un bilet dela baronul Deben, cap la poliție, că sânt supus otoman. Acesta m'a spăriat atât de mult cu chestioanele lui, încât perđend răbdarea supărat i'am ăis: „cela valăit bien la peine de combattre pour votre Empereur être questionné par vous comme un criminel”. Aceste vorbe mi-au scos biletul. Astfel am scăpat de Schwarz-Gelbi. Ce e mai curios în toate aceste este, că am scăpat cu banii lui Lüdere.

„Iancu primise 3 mii galbeni în bani de 5 ruble dela Lüdere și dintr'aceia mi-a dat și mie 50 #, cu care am călătorit, căci bani nu aveam”.

G. B. Duica.

(Finea va urma.)

4. — La 1879 unii din membrii disolvatei „Societății Craiovene” pentru cultura poporului au oferit Academiei fondul ei de 6300 lei. Oferta a fost primită și s'a hotărât, ca venitul să fie dat ca premii de câte 1500 lei celor mai bune cărți didactice române.

5. — Prin premiile fondului „Societății Craiovene” Academia a căștigat puțința de a extinde influența sa directă asupra literaturii didactice, asupra școlii. Această influență căștigă însă noue și mult mai puternice mijloace prin legatul făcut ei la 1887 decătră reșosatul Ioan Fătu, frate al reșosatului nostru coleg și donator Dr. Anastasie Fătu.

Ioan Fătu a lăsat prin testament Academiei averea sa în valoare cam de 250.000 lei, parte în efecte, parte în imobile. Usufructul unui imobil și o parte din venitul averii mobile sânt lăuate în folosința vėduvei reșosatului. Pentru restul veniturii, testamentul a dispus ca una din cinci părți să fie întrebuințată de Academia spre satisfacerea trebuințelor sale, ear' din celelalte 4 din 5 părți să se întrebuințeze spre a se procura cărți didactice, care să se împartă fără plată la elevii săraci din școlaele rurale.

Ultima cugetare a acestui bărbat cu simțăminte patriotice a fost, ca averea lui să fie folosită pentru desvoltarea culturii naționale și în special pentru răspândirea acestei culturi în populațiunea statelor noastre. Academia consideră ca o sfântă datorie a sa de a îndeplini cât mai bine aceste nobile intențiuni. Până acuma, în doi ani, s'au împărțit la școlarii din 4 județe 14.663 exemplare din diferite cărți de școală privitoare la religiunea, istoria națională, geografie și limba maternă.

6. — La anul 1881 frații Israel Chajem, Leon și Albert Daniel, bancheri din Iași, au făcut Academiei o donațiune de 15.000 lei, al cărei venit anual să fie întrebuințat pentru „a înăvuți colecțiunile sale privitoare la istoria patriei, fie cu hrisoave și documente, fie cu cărți vechi și manuscrise românești, fie cu monete sau alte obiecte antice”.

7. — În același an reșosatul Teodor Veissa a lăsat Academiei prin testament suma de 25.000 lei, fără a-i da o anumită destinațiune. Valoarea acestei donațiuni a fost încorporată în fondul economilor, al cărui venit s'erses la chieluelile generale ale Academiei.

8. — Căpiva a fost în urmă, la 1884, o nouă donațiune a fost făcută Academiei de reșosatul Dimitrie Hagi-Vasile, care i-a lăsat suma de lei 20.000 „pentru a se da din cinci în cinci ani din venit un premiu de 5000 lei sub numele donatorului, pentru cea mai bună scriere imprimată în interesul comerului”. Diferite dificultăți ivindu-se în regularea moștenirii fericitului donator, Academia abia la finele anului 1887 a putut intra în posesiunea fondului instituit. Academia a hotărât a pune la concursul ăntelului premiu al acestui fond subiectul „Istoria comerului la Români”, rămănd ca pentru premiile următoare să se determine subiectele la timp.

9. — O donațiune de același fel ca cea precedentă a făcut Academiei la 1888 reșosatul G. San-Marin, instituid un fond de 10.000 lei, din al cărui venit să se dea premii, care vor purta numele donatorului. Academia a hotărât, ca aceste premii să fie de câte 1500 lei, la fiecare trei ani, și să se dea la publicațiuni privitoare la economia națională.

10. — Reșosatul bancher din Iași Iacob Neuschotz a lăsat instituțiunii noastre suma de 20.000 lei, al cărei venit să fie afectat „pentru premiile autorilor de opere ce, după aprețierea Academiei se vor admite

„ca bune și folositoare”. Academia a instituit din veniturile acestui fond premiul bienal Neuschotz de câte 1500 lei.

11. — Academia a fost adănc mișcată primind o donațiune foarte însemnată prin valoarea ei morală. Dl. Alexandru Constantin Bodescu, Român din Basarabia, dorind a contribui la înălțarea culturii românești acolo, unde aceasta este cu puțință, a făcut Academiei o donațiune de 2000 ruble. S'a instituit din această donațiune un fond purtând numele donatorului, ear' venitul fondului s'a destinat unui premiu cincenal de 1500 lei.

12. — La 1882 Academia a avut durerea de a perde pe unul din cei mai zeloși din membrii sei corespondenți, pe Dru I. M. G. Obedenaru, bărbat învățat, care totdeauna a desvoltat o neadormită activitate pentru a procura Academiei documente istorice și alte materiale științifice.

Acest bărbat distins, răpit patriei în floarea virstei, a voit ca să contribuiească și după trecerea lui dintre noi la desvoltarea culturii naționale, căreia își destina se viața. Spre acest scop a lăsat Academiei toată averea lui în valoare de aproape o jumătate de milion de lei, dispuend prin testament ca usufructul acestei averi să fie al vėduvei sale și al fratelui seu mai mic, cât vor trăi. Nobleța simțămintelor, din care au pornit aceste dispozițiuni, se arată de sine. Doctorul Obedenaru și-a căștigat în Academia Română locul de onoare lăngă Evanghelie Zappa și generalul Năsturel-Herescu, cât timp va trăi această instituțiune națională.

13. — Reșosatul T. Macinca, fost profesor la școlaa comercială din Craiova, prin testamentul seu dela 3 Ianuarie 1890, a lăsat Academiei casele sale din Craiova în valoare cam de 80.000 lei.

14. — Încheiu enumerarea donațiunilor făcute Academiei o acea care este datorită generosității unei femei. Domnița Alina Știrbeiu, după mai multe acte de generositate cătră diferite instituțiuni de cultură ale țerii, a făcut Academiei o donațiune de 200.000 lei, care constituie „Fondul Princesa Alina Știrbeiu”.

Generoasa donatoare a hotărât prin actul seu de donațiune, ca cea mai mare parte din venitul fondului să fie întrebuințat pentru publicațiunile privitoare la istoria Românilor. „Am cređut”, ăice donatoarea, „că e bine să dau acestei donațiuni o destinațiune mai mult istorică, fiindcă cunoștiunea exactă și amănunțată a istoriei naționale este fundamentul adevăratului patriotism, care pricepēnd binele și progresul sėvrișit, relele și nevoile suferite, arată cetățeanului calea ce trebuie să urmeze cu încredere și cu siguranță”.

Studiile istoriei noastre naționale vor căștiga prin această fundațiune un puternic și vecinic sprigin, ear' Academia Română se va pute apropia din ce în ce mai mult de realizarea unuia din principalele scopuri, pe care le urmăresce: adecă de înălțarea cunoștiunii istoriei Românilor, așa încât, ca într'o adevărată oglindă, să vedem într'însa trecutul cel greu, prin care neamul nostru a ajuns la starea lui de astăzi și să luăm din ea învățăminte și țarie sufletească pentru a lucra și lupta mai înainte la îndeplinirea misiunii civilizatoare, care ni-s'a încredințat de providență, când marea și nemuritoarea cetate a Romei a trimis la gorile Dunării și în Carpați vlăstarul puternic, din care a crescut neamul românesc.

X.

Concluziune.

În această scurtă ochire retrospectivă am redeșteptat în aducerea noastră aminte fazele principale, prin care a trecut Academia Română în decursul celor dintăiu 25 ani de existență, care se încheie astăzi; am amintit principalele curențe de idei și preocupările cele mai însemnate, care au condus lucrările Academiei noastre în acest prim pătrar de secol de existență și activitate; am arătat lucrările și publicațiunile de căpetenie, care sânt rodul acestei activități.

Academia se prezintă astăzi cu următoarele publicațiuni:

a) 46 volume anale, în care se cuprind 55 memorii, notițe și comunicări științifice;

b) 14 volume publicațiuni despre limba română; dicționar, gramatică și texte vechi;

c) 10 volume opere de ale vechilor istorici români, Cantemir, Miron Costin, N. Balcescu;

d) 5 volume studii și colecțiuni de obiecte și de literatură populară a Românilor;

e) 7 volume traduceri din autori clasici latini și greci;

f) 17 volume cuprindend 9603 documente istorice privitoare la relațiunile mai ales externe ale Românilor din secolii XII—XIX;

g) 5 volume de studii istorice de Eudoxiu Hurmuzaki.

Academia se mai prezintă cu o bibliotecă de preste 40.000 volume de cărți tipărite, care cuprind aproape toată literatura necesară pentru studiile istoriei naționale, cu o

colecțiune de peste 900 volume manuscrise, cea mai mare parte românească; cu o colecțiune de peste 20.000 documente vechi românești din țară, aproape toate originale și nepublicate; cu o bogată colecțiune de portrete, stampe și harte geografice vechi, toate de cea mai mare valoare pentru istoria noastră; în fine cu o bogată colecțiune numismatică românească.

Aceste publicațiuni și colecțiuni sînt o dovadă materială a activității Academiei noastre. Națiunea a pus mari speranțe asupra instituției, din care avem onoare a face parte; ea a urmărit de aproape lucrarea noastră, și putem avea mulțumirea, că lucrarea și străduințele noastre au câștigat acestei Academii încrederea tuturor Românilor iubitori și zeloși pentru cultura neamului lor. Ce dovadă mai eclatantă poate fi pentru aceasta decât cele 16 donațiuni, care se ridică la o valoare aproximativă de 1,800.000 lei și care au fost încredințate Academiei tocmai pentru-că acele suflete generoase aveau o deplină încredere, că avutul lor va fi întrebuințat în modul cel mai bun pentru înălțarea culturii neamului românesc.

Aceste donațiuni sînt, domnilor colegi, dovada cea mai elocventă și foarte măgulitoare pentru Academie și pentru acei, care au lucrat și lucrează pentru buna ei dezvoltare, pentru împunerea și lărgirea din ce în ce mai mult a cercului activității ei.

Dela începutul ei și până astăzi, Academia noastră a avut 58 de membri activi, dintre care câtorva nu li-a fost cu putință a lua parte directă la lucrările sale. Dintre aceștia 23 au încetat din viață, după-ce fiecare în puțină sa a lucrat pentru cultura acestui neam românesc, atât de amar apăsător secolul îndelungațu sub greutatea vremilor și sub puterea vrășmașilor.

Să ne aducem aminte cu pietate în această zi de sărbătoare de acești membri ai tinerei noastre instituțiuni, să le binecuvîntăm numele și memoria și dela dinșii să luăm tărie, noi care sîntem încă în această luptă nobilă pentru știință, pentru lumină, pentru cultură.

Națiunea românească întreagă are privirile așintite asupra noastră, ea așteaptă lumina dela Academia română; ea ne ajută și ne însușește.

Participarea augustilor noștri suverani și a principelui moștenitor la lucrările noastre, interesul viu ce ei poartă acestei instituțiuni naționale, sînt un stimulent mai mult pentru a mări activitatea noastră.

Să lucrăm dar' și să încurajăm lucrările celor-ce muncesc și cugetă pentru Români, ca astfel să rămănem în Orientul Europei totdeauna un focar netăgăduit și influent de cultură și să întărim credința și convicțiunea tuturor, că Români sînt la Dunărea-de-jos cei mai energici muncitori în domeniul științelor și al artelor, cei mai neobosiți propagatori ai civilizațiunii.

CRONICĂ

Schimbări de garnisoană. Cu privire la schimbările de garnisoană, care se vor face în anul acesta, se împărțesc următoarele: Regimentul nr. 2 de infanterie va merge la Viena și reg. nr. 82 de inf. la Brașov (Făgăraș). Batalionul din reg. de inf. nr. 31 va veni din Bosnia la Sibiu, ear' batalionul de vânători nr. 23 va merge dela Sibiu la Konjica. Dintre trupele bosniace-erțegovinene batalioanele de inf. nr. 2, 4 și 7 vor merge la Viena, ear' bat. de inf. nr. 1 la Budapesta. Din cavalerie reg. de husari nr. 1 va ține garnisoană în Brașov, nr. 2 în Sibiu și nr. 3 în Biserica-Albă. Schimbările de garnisoană se vor întempla în regulă pe timpul exercițiilor de arme sau la finea lor. Batalioanele bosniace-erțegovinene vor merge la locul lor destinat prin August.

Invitare. P. t. membri din comitetul central al Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului sînt invitați la ședința comitetului ce se va ține Marți în 16/28 Aprilie a. c. la 6 oare seara în localitățile „Asociațiunii transilvane”. Sibiu, în 13/25 Aprilie 1891. Secretarul.

Săcuiul atacă Valahul se căscesc. Sub acest titlu i-se scriu din Udorheiul-săcuiesc diarulul „Budapesti Hirlap” următoarele: „În 19 l. c. la țirgul de vite din Archita un tată valach s'a certat cu un Săcui și cearta dintre amândoi a degenerat într-o luptă formală. Trei sute de Valachi stau față în față cu șese sute de Valachi, dintre care 30-40 au rămas pe câmpul de luptă. Săcuii au perdut numai trei oameni. Valachii au fugit acasă, au încuiat porțile și nici prin fereastră nu cutează să mai privească.”

Ce vrea oare organul revoluționarilor kosouth-isti cu minciunile aceste? Vrea să provoace sau să intimideze? Nu-și va afla oameni între Români nici pentru una, nici pentru alta. Ear' minciunile le poate debita și pe vitor ca și mai înainte „bunilor” sei cetitori.

Agitațiune valachă în cercul Vințului-de-sus. Într-o telegramă a diarului „Budapesti Hirlap” (24 l. c.) cetim sub titlul de mai sus următoarele: „Din Sighișoara se anunță, că în contra contelui Gavril Bethlen, care, după-cum e cunoscut, pășese

în cercul Vințului-de-sus, din parte valachă s'a pornit o mare mișcare. Bethlen e ajutat atât de partidul independent, cât și de cel liberal, dar' pentru aceasta, după o scire, totuși va avea un contra-candidat. Mișcarea Valachilor va promova alegerea contra-candidatului, deși scopol Valachilor nu e altul, decât a demonstra cu ocaziunea alegerii în contra președintelui reuniunii culturale (a „Kultur-egylet”-ului). După-cum se afirmă, și din parte maghiară se agită Valachii în contra lui Bethlen.”

Prieteni buni ai vestitului Bethlen Gábor pot fi liniștiți: „Valachii” n'au să-i mai facă „patriotismului” președintelui „Kultur-egylet”-ului reclamă. El are să ese deputat ca și ceilalți mulți din cercurile ardeleni, unde Românii sînt majoritatea populațiunii.

Explosiunea din Roma. Se crede, după-cum anunță o telegramă din Roma cu data de 23 l. c., că arderea și exploziunea fabricii de praf de pușcă e a se reduce la o crimă. Iritațiunea în oraș e nedescrisă, deoarece-scirile dela locul de spaimă se contrađic unele pe altele și numărul morților și al răniților nici aproximativ nu e statorit. La edificiul expozițiunii și la teatrul Constanzi s'au dărîmat coperișele. În cel dintău au fost ucise patru persoane. În oraș încă s'au dărîmat mai multe case. Stațiunea căii ferate Trastevere e pustiită. Câțiva bolnavi au murit de frica detonațiunii îngrozitoare. Toate spitalele sînt pline cu răniți. Numeroase familii au rămas fără pîne. Regele a lăsat a li-se împărți ajutoare. Lucrările de salvare le-a condus însuși regele, aclamat entusiastice de populațiune. — O altă telegramă tot cu data de 23 l. c. împărțesece, că în urma exploziunii fabricii de praf de pușcă au fost nimicite geamurile ferestrelor dela biblioteca privată a Papei, dela Custodia, precum și sticlele zgrăvite dela scara regală și alte multe obiecte scumpe din Vatican. În biserica sfântului Petru au fost îndoiți stâlpii de fer dela ferestrele cele mari și au fost sfărîmate sticlele zgrăvite de deasupra amvonului sfntului Petru. Biserica sfntului Petru a fost închisă provisor, tot asemenea și biserica sfntului Paul, unde toate geamurile zgrăvite au fost sparte. În biserica sfntului Paul obiecte antice au fost greu păgubite.

Bismarck în Berlin. O telegramă cu data de 23 l. c. din Berlin anunță, că Bleichröder și contele Henckel au pus la dispozițiunea principelui Bismarck pe timpul cât va dura sesiunea „Reichstag”-ului o villă mobilată dimpreună cu echipage și servitori.

O nouă ispravă a banditului Licinsky din Dobrogea. Se vestesece din Tulcea, că Simion Licinsky a făcut o nouă victimă; la Mahmudia el ar fi ucis pe comerciantul Mendel Rond. Alte amănunte lipsesc.

Emanciparea femeilor în Anglia. Parlamentul englez va lua la 13 Maiu a. c. în a doua cetire bilul, prezentat nu de guvern, ci de un „private member”, asupra împărțirii dreptului politic de votare la femei. Conducătoarea mișcării, Missess Fawcett, Lady Goldsmid, Miss Annie Davies și Miss Helen Blackburn au rugat în 21 l. c. pe leaderul casei-de-jos, spre a statorî un termen potrivit pentru a doua cetire. Mr. Smith a satisfăcut acestei dorințe, ceea-ce dealmintrelea nu împedecă, ca bilul să cadă.

Prim ministru în loc de mare vizir. La Constantinopol se vorbește despre o reformă importantă, pe care ar voi să o facă Sultanul, anume să desființeze funcțiunea de mare vizir și să numească în loc un simplu prim-ministru.

Lăcustele în Algeria. Se scrie, că populațiunea din Oran (Algeria) e înspăimîntată de invazia lăcustelor, care în anul acesta sînt de o mărime fenomenală: Aproape un decimetru lungime. S'au luat măsuri pentru răsboirea în regulă cu năvălitorii.

20 omoruri într'o zi. O depeșă din New-York vestesece, că în 21 l. c. s'au comis acolo 20 omoruri.

SERVICIUL TELEGRAFIC
al „TRIBUNEI”.

Berlin, 25 Aprilie n. Generalul feldmareșal conte Moltke, care încă după ameași a luat parte la ședința Reichstag-ului, a răposat fără dureri și lin ieri seara la 9 3/4 oare în urma unei apoplexii de inimă.

Berlin, 25 Aprilie n. Generalul feldmareșal conte Moltke a murit în cabinetul seu. Dinsul cinase mai înainte cu pofta cea mai mare. Toți generalii s'au prezentat încă noaptea în palatul statului-maior.

Budapesta, 25 Aprilie n. Casa deputaților. Deputatul Ugron face întrebare privitoare la programul de lucru al casei. Ministrul president declară, că nu se vor mai ține ședințe meritore, până-ce comisiunea administrativă își va fi terminat lucrările sale. La întrebarea dep. Helfy ministrul-president declară, că guvernul se ocupă serios cu cetiuinea jurisdicțiunii asupra alegerilor combătute prin petițiuni, și proiectul de lege respectiv se va efectua încă înaintea feriiilor de vară.

Bibliografie.
„Istoria Românilor din Dacia-Traiană”. Volumul IV. Istoria modernă partea I- (Dela Mateiu Basarab și Vasile Lupu până la Fanarioti) a eșit de sub presă și va sos preste vre-o două săptămăni la librăriile Socec și Haimann. Autorul expune în acest volum din istoria țărilor române 1633-1714. Deși restimpul este comparativ cu acele expuse în volumurile precedente, scurt, el este plin de fapte însemnătoare, ceea-ce explică cum se face de acest volum este tot atât de întins ca și acel al III-lea. Domniile paralele ale lui Mateiu Basarab și Vasile Lupu cu expunerea covârșitoarei friuriri grecesce ce se stabilescă încă de pe timpul lor în Muntenia și Moldova și cu faptul însemnat al întroducerii limbii române în biserică sînt urmate de un studiu amănunțit de cel mai mare interes asupra așezămintelor juridice atât acele ce au precedat legiuirile domnilor îngemănați, cât și a acestor legiuiri înseși. Luptele Românilor contra Turcilor, purtate în Muntenia cu deosebire de familia Cantacuzinescilor, domnia cea lungă și plină de interes a lui Constantin Brancoveanu, desbaterile păcii dela Carloviț, care aduseră ată de aproape perirea țărilor române, și în sfârșit un însemnat capitol asupra culturii acestui restimp cu o analiză amănunțită a cronicarilor și scriitorilor moldoveni și munteni, eată în puține cuvinte bogatul cuprins al acestui volum. Mai mult de o mie de note cuprind trimiterea la izvoarele consultate, cele mai multe reproduce în textul original și dau pututendeni puțința controlării spuselor autorului.

A apărut:
Vasile Alexandri: „Ovidiu”, dramă în 5 acte și în versuri, formând volumul XI, al operelor sale. Edițiune corectată și publicată sub priveghierea autorului. În editura librăriei Socec et comp. Prețul unui exemplar lei noi 3.

„Sărutările” e titlul unei elegante broșuri ce a scos-o al I. S. Spartali în traducere românească după Jean Second. Sărutările au apărut în ediție de bibliofil, 400 exemplare numerotate. Prețul 2 lei.

A apărut:
„Studii Critice” de I. Gherea (C. Dobrogeanul) edițiunea a 2-a, un volum în 8° de 370 pagine. De vînderea la librăria Socec et Comp. și la toate librăriile din România. Prețul 4 lei.

Călușua zoologului e titlul unei cărți de nou apărute de dl Nicu Leon, profesor universitar, în editura librăriei Kuppermann din Iași; prețul 1 leu 50 bani. Această carte e foarte necesară excursionistilor în munți și colecționarilor.

În editura librăriei Nebuneli din Galați a eșit de sub tipar:
Dorul tinerimii. Cea mai complectă și mai nouă colecțiune de cantece, cuprîndînd și cantecele ce execută corul metropolitan din Iași. 1 volum foarte elegant conținînd 300 cantece din cele-ce se cîntă ađi. Prețul 1 leu 50 bani. De vînderea la toate librăriile din România. Editorii trimit cartea franco după cerere.

Călindarul ăilei.
14/26 Aprilie 1891.
Italian: Florile.
Gregorian: Clet.
Soarele: răsare 5.1, apune 6.56

Buletin meteorologic.
Sibiu, 25 Aprilie n. 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 729.9)	Diferența din prognoz.	Temperatura aerului la umbra	Maximul și minimul temperatură	Direcțiunea vîntului
720.9	+0.5	+6.1	+12.8+4.8	NNV

Din țeară 23 Aprilie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura aerului	Vîntul
Budapesta	760	+6.8	—
Săltmar	759	+7.0	N
Cluj	759	+4.8	NV
Orșova	758	+10.5	O
Arad	761	+6.0	NV
Panciova	751	—	—

Sosiți în Sibiu.
La 25 Aprilie n.
Hotel „Neurivier”. Dr. Perl din Cluj. Crișian. cu soția, din Reghinul-săsece. Mandl și A. Kiss din Budapesta, M. Csiky din Mureș-Oșorhei, Leubner din Viena, comercianți.
Hotel „Molzer”. L. Marzea din Bucuresci. Crișian, notar, și I. Papp, din Bucurdea. Dr. Morvay din Also-Drasko. Ed. Teșescu, cu soția, din Bucuresci. Ed. Poldner, forestier-sup. din Lăpușul-unguresc Edgar Krones, cu soția, Frații Kornel și Th. Rix, cîntăreți de operă din Viena
Hotel „Haberman”. L. Eilers din Töplitz, I. Tsehada și Albin Hupak, din Brașov actori.

Economie.
Licitațiuni. Pentru darea în întreprindere a reparaturii ce e a se face la podul nr. 14 de pe drumul comitatens Cristian—Orlat—Seliște, precum și la podul nr. 1 de pe drumul comitatens Seliște—Alămor; mai departe pentru darea în întreprindere a construcțiunii obiectelor aflătoare pe drumul comitatens Daia—Vurpăr—Noerich între chilometrii 8 și 13. nr. 19, 23, 25 și 31, va ave loc în 6 Maiu o licitațiune publică cu oferte în scris, și anume pentru cea dintău lucrare la 10 oare a. m. și pentru a doua la 10 1/2 a. m., în sala cea mică de ședințe a casei comitatului. Spesele preliminate sînt 3247 fl. 22 cr. pentru cea dintău și 1236 fl. 78 cr. pentru a doua. Doritorii de a lua în întreprindere aceste lucrări vor ave să-și trimită ofertele lor în scris, sigilate și provăđute cu vadium de 5 procente computat după speșele preliminate, până la 10 oare, respect 10 1/2 a. șele numite la vicecomitele comitatului Sibiu. Ofertele tehnice și condițiunile mai deaproape se pot vedé în localitățile de oficiu ale vice-comitelui în oarele ordinare de oficiu.

Furnisare pentru căile ferate de stat bulgare. Pe baza unei împărțări a consulatului general ces. și reg. din Sofia, camera comercială din Brașov face cunoscut, că direcțiunea căilor ferate de stat bulgare a scris pe ziua de 11 Maiu a. c. st. n. o licitațiune cu oferte pentru predarea furnisării a 25.000 praguri de lemn pentru calea ferată Rusciuc—Varna. Licitațiunea se va ține la comisiunea cercuală permanentă în Sofia și Rusciuc; supralicitațiunea e hotărîită pe ziua de 14 Maiu st. n. Cauțiunea e de 5750 franci. Condițiunile se pot vedé la comisiunile amintite.

Prospectele de recoltă în Rusia, după un raport, pe care „Petersburger Zeitung” îl primesce din Chiev, sînt foarte favorabile. Sămănturile timpurii au iernat bine, cele tărđii sînt ici-colea mai slabe, dar' cu toate aceste economii sperază, că și cele din urmă se vor mai îndrepta îndată-ce va întra urma mai cald și ploios. Îndeosebi favorabile sînt prospectele în Polonia și Volhynia. La Vistula sămănturile sînt foarte frumoase și vigorose.

Piața cerealelor din portul Brăila.
Operațiunile efectuate în 7, 8 și 9 Apr. 1891.

Marchetto lui Morand, grău 1700 hect., 16.60 lei. Haracopo lui Dreiffus freres, grău 2100 hect., 16.30 lei. Friedeberg lui M. Cușsoff, grău 8000 hect., 16.90 lei. Țuclos lui Dreiffus freres, grău 7300 hect., 16.77 1/2 lei. Manari lui Dreiffus freres, grău 3570 hect., 16.30 lei. Asimacopulo lui Chrisoveloni, grău 5550 hect., 16.50 lei. Emberico lui Galiatato, grău 8100 hect., 16.45 lei. Grosovic lui Buys, grău 1600 hect., 15.82 1/2 lei. Gussi lui Buys, grău 2100 hect., 13.75 lei. Eisenstein lui Peirano, orz 350 hect., 7.50 lei. Nichiforescu lui Peirano, orz 1300 hect., 7.40 lei. Negroponte lui Schmirer, orz 4100 hect., 8.47 1/2 lei. Negroponte lui Schmirer, orz 2500 hect., 8.97 1/2 lei. Verona lui Chrisoveloni, săcară 3050 hect., 10.90 lei. M. Roth lui Chrisoveloni, porumb 14.000 hect., 12.22 1/2 lei. Sassu lui Carnevali, porumb 3100 hect., 11.95 lei. Mersing lui I. Dreiffus, porumb 2200 hect., 11.25 lei. Emberico lui Mataranga, porumb 1800 hect., 11.20 lei. M. Roth lui L. Maris, porumb aspt. 7000 hect., 11.50 lei. Carandino lui Fischer, porumb 3700 hect., 11.25 lei. Dreiffus freres lui Carnevali, porumb 3450 hect., 11.80 lei. Vamvuri lui Carnevali, porumb 8200 hect., 11.65 lei.

Prețul mărfurilor.
Piața din Sibiu, 24 Aprilie. Grău, hect. 76 până 82 chilo fl. 6.— până 6.80, grău mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.90 până 5.70, săcara 70 până 75 chilo fl. 4.10 până 4.50, orz 62 până 66 chilo 4.— până 4.40, ovés 42 până 50 chilo fl. 2.40 până fl. 3.—, cucuruz 70 până 74 chilo fl. 4.20 până fl. 4.60, mălaiul 70 până 74 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, cartofi 69 până 70 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, sămăntă de cănepă fl. 8.50 până fl. 9.50 mazărea 76 până 80 chilo fl. 5.— până 5.50, linteă 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, păsat de grău 100 chilo fl. 15.40 până fl. 16.—, făină nr. 1 fl. 15.—, nr. 3 fl. 13.40, numărul 5 fl. 12.40 slănină 100 chilo fl. 56.— până fl. 58.—, unsoare de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sėu brut fl. 20.— până fl. 22.—, sėu de lumini fl. 34.— până fl. 35.— lumini turnate de sėu. fl. 38.— până fl. 40.—, săpun fl. 20 până fl. 30.—, fėn 100 chilo fl. 1.30 până fl. 1.60, cănepă fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.—, spirit p. 100 l. % 54 până 55 cr., carnea de vită chilo 46 cr. până 48, carnea de vitel 40 până 43 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de miel — până — cr., ouă 10 cu 15 până 18 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta deia 23 Aprilie n. 1891.

Sămînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
Grău		dela	până	dela	până
Bănățenesc vechiu	76	—	—	77	—
Grău dela Tisa	76	9.55	9.70	77	9.60
Grău „Pesta	76	9.50	9.65	77	9.55
Grău de Alba-Reg.	76	9.55	9.70	77	9.60
„BacŃca	76	9.55	9.70	77	9.60
Grău ung. de Nord	76	9.40	9.55	77	9.45

Sămînțe, vechi ori noue	Solul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
		dela	până
Săcară		70—72	8.10
Orz	Nutreț de vinars de bere	60—64	7.05
		62—64	7.40
		64—66	7.90
Ovăș		89—41	7.20
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.85
	de alt soi	78	6.80
Maïu		—	7.50
Hrișcă		—	6.75

Grău	de primă.	9.55	9.60
Cucuruz	de toam.	9.17	9.20
„	Maï-Iun.	6.83	6.86
„	Iul. Aug.	7.04	7.07
„	de primă.	7.25	7.28
„	de toam.	6.86	6.40

Produse ațvame Solul

Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	38.—	42.—
„	roșie	44.—	46.—
Oleu de rap.	rafinat	37.50	38.50
Uns. de porc	dela Pesta	54.50	55.—
	dela țeară	—	—
Slăuină	sventăsită	43.50	44.—
	afumată	51.—	52.—
Sėu		34.50	35.50
Prune		24.50	25.—
Licitar	slavon, nou	28.50	24.—
	bănățenesc	23.—	23.50
Miere	brută	—	—
	galbină străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—
Spirit	brut	17.50	18.—
	Drođiunțe de spirit	19.50	20.—

Cursul pieței din Sibiu.

Din 25 Aprilie n. 1891.

Hărtie-monetă română	Cump.	9.15	vînd. 9.22
Lire turcesci		10.30	10.40
Imperiali		9.30	9.40
Ruble rusești		1.35	1.37

Bursa de Budapesta.

Din 23 Aprilie n. 1891.

Renta de aur ung. 6%	105.40
„ „ 4%	101.40
„ „ hărtie 5%	111.25
Imprumutul căilor ferate ung.	113.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	92.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.50
Bonuri rurale ung.	97.60
„ croato-slavone	136.50
Obligațiunile desp. regalilor	129.50
Imprumut cu premiu ung.	92.30
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	92.30
Renta de hărtie austriacă	110.75
„ aur austriacă	149.—
Losurile austr. din 1860	991.—
Acțiunile băncii austro-ungare	344.25
„ de credit ung.	300.30
„ austr.	102.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii	5.47
„ Albina	9.21
Argintul	57.—
Galbeni împărătesci	116.80
Napoleon-d'ori	—
Mărci 100 imp. germane	—
Londra 10 Livres sterlingi	—

Bursa de Viena.

Din 23 Aprilie n. 1891.

Renta de aur ung. 6%	105.40
„ „ 4%	101.45
„ „ hărtie 5%	111.80
Imprumutul căilor ferate ung.	113.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.55
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	92.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.75
Bonuri rurale ung.	137.75
„ croato-slavone	129.25
Imprumut cu premiu ung.	92.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	92.50
Renta de hărtie austriacă	110.80
„ aur austriacă	148.25
Los	

Publicațiune.

Pentru vânzarea lemnului de fag din pădurea comunei Gurariului „Valea mare“ se va ține în **28 Aprilie** a. c., la 9 oare a. m., în cancelaria subscrisiei primării o licitațiune sub următoarele condițiuni:

1. Taietura va avea o extindere de 42 jugere.
2. Prețul exclamării va fi **3 fl. v. a.** pentru un stângin metric cum stă în picioare.
3. Taierea și transportarea lemnului, precum și alte lucrări necesare sunt de a se suporta din partea antreprenorului.

Condițiunile mai detaliate se pot vedea în cancelaria subscrisiei primării în oarele de oficiu.

Gurariului, în 22 Aprilie 1891.

[1055] 2-3 Primăria comunală.

În editura „Institutului tipografic“ a apărut și se află de vânzare
Prăsierea pomilor
de
D. COMȘA,
membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“.
Prețul unui exemplar 12 cr.

[1029] 6—20

Casa de expediție

Bernhard Ticho, Brünn.

Resturi de postav din Brünn,
3-10 metri pentru un
rînd întreg de vestimente **fl. 3.75.**

Resturi de postav din Brünn,
3-10 metri, materie de modă
fl. 5.—.

Resturi de postav din Brünn,
pentru pardesiuri, 2-10 metri,
lână curată **fl. 7.—.**

Resturi de Kammgarn
pentru vară,
6-40 mtr. la un rînd întreg **fl. 3.—.**

Resturi pentru giletă-piqué,
desinuri de mode, apt pentru spălat,
pentru o giletă completă **fl. 1.—.**

RESTURI de KAMMGARN
DE METASĂ,
pentru o păr. compl. de pantaloni
1-10 metri **fl. 5.—.**

Kingwebe,
¼ lat, mai bun ca pânza, 1 buc.
30 coți compleți **fl. 6.—.**

Pânză de in de casă,
¼ lat, **fl. 5.50.**
¾ ” **fl. 4.50.**

Chiffon,
calitatea cea mai fină, 1 bucată
30 coți compleți **fl. 5.50.**

Plaid de vară,
¾ mărime, o buc. toarsă **fl. 1.20.**
lână curată 1 buc. **fl. 2.—.**

Garnitură de rips cu ciucuri,
consistitoare din două acoperiminte
de pat și unul de masă **fl. 4.—.**

Cămeși de lucru,
Mollino sau Rumburger Oxford,
3 bucăți **fl. 2.—.**

Trimiterea prelungă rambursă postală. — Mustre pentru materii de vestimente pentru bărbați și dame se trimit grat. și franco. — Carte de mustre ptr. eroitori nefrancate.

Convocare.

Mult St. Domnule!

Fiind timpul și lucrările pentru înființarea institutului de credit și economii „FĂGETANA“ înaintate, prin aceasta, pe baza §-lui 154 al legii comerciale, se conchiamă

Adunarea constituantă a „Făgetanei“

pe **26 Aprilie** a. c. st. v., la 2 oare după amiază, în Făget, la școala conf. gr.-or. rom. din Făget, la care cu distincție stimă invitându-Vă, ne luăm voea a Vă transpune totodată și o plenipotență ca la cazul impedării dela participare să binevoiați a plenipotența, pe cutare domn membru din cunoștința M. St. D-Voastre.

Făget, în 3 Aprilie 1891.

În numele fondatorilor:

[1053] 1—1

Sebastian Olar.

[1054] 1—2

Făină.

Pentru sărbătorile Sf. Paști

recomandă

TOT SOIUL DE FĂINĂ

de calitate cea mai excelentă probată, și cu prețurile fixe moderate

Michael Lienerth

comerțiu de făină și produse,

Piața-mare în palatul baron Bruckenthal.

Depositul

primei mori de turbine cu suluri în Sibiu a dlor

J. J. KEIL & S. CONNERT.

Drojdi.

Prin o singură încercare fiecare se va convinge, că într'adevăr

„Zacherlin“

este cel mai excelent mijloc în contra tuturor insectelor,

deoare-ce — ca nici un alt mijloc — nimicesc cu o putere și iuteală admirabilă insectele de tot soiul până la cea din urmă rămășiță.

Cea mai bună întrebuințare prin prăfuire cu economisitorul fixat de Zacherlin.

Zacherlin-ul nu trebuie schimbat cu obiceiul praf de insecte, pentru-că Zacherlin-ul este o specialitate cu totul diferită, care nu există nicăiri și nici-când în altă formă decât în

sticle sigilate ce poartă numele I. Zacherl.

Cine cere așadar Zacherlin și în vre-un loc i-se dă praf într'un corn de hârtie sau într'o cutie (scătuță) în loc de Zacherlin, acela desigur atunci e înșelat. — Nobil:

În Sibiu se capătă la domni:

J. B. Misselbacher sen.
Ludwig Fuchs.
Fr. I. Wagner vorm.
Const. Bugarsky.
Jos. Wagner.
C. A. Markowatz.

Johann Billes.
Gustav Gürtler.
Karl Herzberg, Apoth.
G. W. Grohmann.
Franz Jahn Söhne.
Gustav Kessler.

Josef Jikeli.
L. Kurovsky.
F. A. Reissenberger.
Andr. Göbbel.
Friedr. Homm.
Mich. Mathias.

Rud. Schuster.
Josef Schwarz.
W. F. Morscher, Ap.
Wilhelm Frank.
R. Gardik.

Mai departe se capătă în:

Abrud: Molnár Árpád; Blaj: Herm. Engelmann, Leop. Heisikowitz, Sal Sinberger; Brad: Farkas & Söhne; Orăștie: M. G. Zobel, Németh János, N. Vlad, Apoth.; J. Wallopag; B. Huedin: J. Beke, Supka & Veres; Baroth: Brandstätter Sándor; Bethlen: Deák György; Bistrița: Kollmann & Kevesztes, J. Kevesztes, Franz Herberth, Carl Nussbücher; Borsos: Markovits Pirmann, Adolf Mátyás; Cinc-Szereda: Göcsey Árpád; Cinc-Somlyó: Farkas Lajos; Dej: Burgovits & Reháč, Nich Ferencz, Ehrenkauff Ferencz, Jacobovits Imre, Péchy Már, Roth Pál; Deva: Balogh Gyula, Alb. Schaller, Farkas & Stiene, Hirsch Adolf, Bordenau Pál; Elisabetopol: Gust. Mühlsteffen; Făgăraș: Rich. Gleim, Apoth.; M. A. Gräiser, Apoth.; J. Jánosch, Ich Schul; Gyergyó-Szt.-Miklós: Cziffra Franz & Fiai; Hateg: Joh. Bats, Kéméndy Alb., B. Popovits; Gsnádie: Gust. Binder Apoth.; Cinc-mare: Jos. Hammer; Alba-Iulia: J. B. Misselbacher jun., Jul. Fröhlich, Apoth.; Alb. Jakabfy, Mihelyi & Zsigim, Nagy József; Chezdi-Osorheiu: Kováts Ferencz, Jancso Géza, Csizsár János; Cluj: J. B. Misselbacher sen., Gergely Ferencz, Hirschfeld Sándor, Csiky Imre, Kaváts B. & fia, Csika Lukás, Pap Ernő, Somlyai László, Kónya Sándor, Bokros Adam, Barossy Manó, Vikol Gergely, Joh. Wolf, Apoth.; Brașov: Hehr. Wagner, J. L. & A. Hesshaimer, Hehr. Zintz, Dem. Emerias Neff, Emil Poer, Carl Harth, Carl Irk, Franz Kelemen, Ap., Julius Müller, Carl Schuster, Teutsch & Tartler, N. Grädmay, Ed. Kugler, Apoth.; Noerich: Joh. Schneider; Murăș-Osorheiu: Kauppe & Eckwert, Dudutz János, Max Bucher, Beke József, Nagy Sándor, Apoth.; Jos. Reichardsperger; Medias: Joh. Buresch jun., Carl Breckner, Fritz Kremer, L. R. Guggenberger; Sebesul-săseș: Joh. Ohmitz, J. Lud. Binder, Joh. R. Rheinhardt; Aind: Joh. Winkler, Lud. Bisztricsányi, Czirner József; Petroseni: Stern & Pick; Simeria: A. Zeidner, Joh. Ferber; Cohnalm: Ernst Wolff, Samuel Nagelschmidt's Erben; Sărcăia: F. Schnell; Sighișoara: J. B. Misselbacher sen., Jos. B. Teutsch; Gherla: Lengyel Odín; Reghinul-săseș: Hugo Czoppelt, Apoth.; Carl Fronius, Gust. Rösler, Mich. Wächner, Emil Wermescher; S.-S. Georgiu: Betyey Bálint, Molnár Jenő, Oetvös Pál, Sera István; Turda: Korvay János, Sam. Velitsch Sohn; Teaca: Carl R. Reuer; Odorheiu: Otto von Sternberg, Gaál János, Gergely János, G. H. Riener, Novák S. V.; Hunedoara: Tóth Ede, Franz Jahn, Apoth.

„Roznau“

loc de cură climatică în Moravia
(Mähren)

[1046] 2—3
sesonul dela 15 Maiu până la
15 Septemvrie.

Scutit de vânturile nordice prin înalții munți ai Carpaților și prin un brădet cu un aer blând și bogat în ozon curat, având parcuri mari și șesoase e excelent pentru bolnavi de laringe și plumăni și pentru reconvalescenți. Comfort modern. Scalde reci și calde, aparate pneumatice, inhalatori, cură de lapte de oi, lapte de munte și de Kefyr. Oficiu postal și telegrafic. Ultima stațiune Krasna via Weisskirchen sau Hullein. Bilete de scaldă pe calea ferată de Nord cu o scădere de 25% și cu o valoare de 60 de zile. Ori-ce informațiuni dă cu bunăvoință
Comitetul orașenesc de cură.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

A ieșit de sub tipar

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin, paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Deposit general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.
NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Dentist Iosif Perl,

American dentist Dr. of Dental Surgery,

plombeur calificat în America se află de present în Sibiu.

Dinți artificiali și basați pe impresiunea aerului, plombe de aur. Operațiuni dentistice, ca scoatere de dinți etc., fără durere prelungă întrebuințarea gasului de adormit și prin mijlocirea (narcosă îmbunătățită de gas aerial) celui mai nou aparat de gas de adormit.

Ordinațiunea în hotel „Neurhrer“ nr. 19 și 20: a. m. dela 9—12 și p. m. dela 2—5 oare.

[1056] 1—3

Petrece în Sibiu până la finea acestei luni st. n.